

Sportzomer

Inmiddels hebben we afscheid genomen van de meteorologische zomer. 1 en 21 september zijn voorbij en dus zijn we in de herfst terecht gekomen. Een jaargetijde dat ons nog heel veel mooie natuur kan bezorgen. Prachtig en aangenaam zomers aandoend weer, het fraaie verkleuren van de bladeren aan de bomen, het binnenhalen van de laagste oogsten door de boeren. Daarbij hopen we natuurlijk dat het herfstweer met zijn wind, regen en slik pas eind november, begin december zal komen. Want Sint en zijn gevolg moeten in goed weer hun pakketten kunnen bezorgen. Bij ons zal dat moeilijk zijn, want in onze flat hebben we geen schoorsteen meer en de radiator is ook uit het zicht verdwenen.

We zullen een andere oplossing zoeken waar we onze schoen kunnen. Misschien aan de buitenkant op het balkon, want binnen smelt de marsepein door de vloerverwarming.

Ik dwaal af, want ik wilde het nog over de zomer hebben. Vanaf juni werden we ongeveer 3 maanden lang op de TV geteisterd door allerlei sportgeweld. We begonnen met het EK Voetbal in Frankrijk. Geen toernooi om vrolijk van te worden, want het voetbal was over het algemeen niet best. En het gedrag van sommige spelers was ook niet om te pruimen. Van een Zlatan Ibrahimovic, een echte Zweedse naam, en Ronaldo uit Portugal kreeg je al een sik. Wat een verwaandheid. Na het behalen van de beker mocht alleen Ronaldo de beker vasthouden, zijn collega's kwamen er nauwelijks aan te pas. Het voetbal van de kleinere landen was vaak ook niet om aan te zien, maar die strenden tenminste om de eer en met volle inzet.

Van het tennis van Roland Garros en Wimbledon was niet veel te zien, want die verdrongen o.a. in de Tour de France en de regen. In de Tour konden we in veel etappes wel genieten. Denk aan de schitterende zeges van Tom Dumoulin en het rijden van Wout Poels. Aan hem en zijn ploegmakkers heeft Froome het te danken dat hij kon winnen. Zelf reed hij ook enkele mooie ritten, maar het meeste werk werd door zijn 'knechten' verzet. De uitstekende columnist Thijs Zonneveld noemde deze knechten dan ook de 'Skybots' als variatie op robotten. Jammer van Mollema, die eindelijk eens goed reed, maar jammerlijk onderuit ging. Een echte leider zal hij nooit worden. Daarvoor ontbreekt toch te vaak de 'beleving' van het wielrennen zijn. Altijd op dezelfde wat lijzige toon praten, nooit eens met stemverheffing. Jammer, want als hij dat had, zou hij meer kunnen bereiken.

De zomer werd afgesloten met de Olympische Spelen in Rio de Janeiro, de belangrijkste stad van Brazilië. Een groot land, rijk aan grondstoffen en landbouwgronden, maar zo arm als de mieren. Het overgrote deel van de grond is in handen van procentueel weinig mensen. Met het beheer en onderhoud van het milieu wordt een zware loop genomen. 'Een loopje nemen' is in dit geval te licht uitgedrukt. De corruptie tiert er welig, zodat de president moest worden afgezet en is nu vervangen door een man wiens 'billen ook niet helemaal schoon zijn,' Moord, doodslag, afpersing, drugshandel, prostitutie en wapenhandel tieren er welig. De gezondheid van 'het volk' laat te wensen over evenals de kans op werkgelegenheid. Samen met het WK voetbal van 2014 hebben de Olympische Spelen het land aan de rand van de financiële afgrond gebracht. Er zijn stadions gebouwd voor 3 weken sport, de kwaliteit van de huizen in het Olympisch dorp is ook niet voor 50 jaar gewaarborgd en de inkomsten uit entreegelden viel zwaar tegen, want vaak zag je bijna lege stadions.

De sport die we te zien kregen was vaak fascinerend en geweldig om naar te kijken. De verwachtingen in ons land waren wel erg hoog gespannen. We hadden bijvoorbeeld al een flink aantal gouden plakken binnen toen de Spelen nog moesten worden geopend. En dan bleek dat sport toch altijd nog mensen- (en soms paarden)werk is en blijft. In de PZC stond dat Epke niet meer kon vliegen, maar dat deed hij juist wel op het moment dat hij de leuning miste. Doodjammer, maar zijn collega Sanne vloog weer wel, maar dan over de evenwichtsbalk. Vergeet ook Elis Ligtlee niet. Zij won goud in één van de gemeenste onderdelen van het baanwielrennen, de keirin. Annemiek van Vleuten werd een gouden plaats ontnomen door een vreselijke val, maar Anna van der Breggen heeft die niet gestolen, want ze moest in korte tijd toch bijna een halve minuut op de Amerikaanse die overbleef, goed te maken en 300 meter voor de meet pas werd ingehaald. Over Yuri zullen we het niet hebben. Hij overtrad gewoon gemaakte afspraken en iedere ex onderofficier weet toch wat er van hem in landsverband verwacht wordt. Dat hoeft toch niet precies opgeschreven te staan? En als het dat wel was, hadden de meeste deelnemers het lezen daarvan zeker overgeslagen of vluchtig doorgelezen.

De Sportzomer is voorbij. We mogen het weer doen met Jeroen Pauw, Andries Knevel en de bakkers van heel Holland. Kunst en Kitsch zal ons blijven verbazen met ouwe troep die ineens veel waard blijkt te zijn en de interviews na de sportwedstrijden zullen weer van een bedroevende kwaliteit blijken te zijn. Maar ik wens u wel mooie sportmaanden toe met schitterende surprises wat betreft de prestaties van mensen waarvan je het niet zou verwachten. Want niet alleen het ongeluk, maar ook het geluk zit soms in een klein hoekje.

Augustinus